Lietas Nr. C27128113
Lietas arhīva Nr. CA-0235-15/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2015.gada 26.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Stuberovska
un tiesneses I.Jēkabsone un A.Mihailova
ar sekretāri L.Lazdiņu,
piedaloties prasītājas /pers. C/ pārstāvei zvērinātai advokātei Agritai Bulei, atbildētāja biedrības "Mājas 17" pārstāvei zvērinātai advokātei Rūtai Randerei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu /pers. C/ prasībā pret biedrību "Mājas 17" ar trešo personu /pers. D/ par zaudējumu piedziņu un biedrības "Mājas 17" pretprasībā pret /pers. C/ par zaudējumu piedziņu sakarā ar biedrības "Mājas 17" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 13.februāra spriedumu.

Civillietu tiesu kolēģija noskaidroja sekojošo.

Aprakstošā daļa

2013.gada 5.februārī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā /pers. C/ (turpmāk – prasītāja) cēlusi prasību pret biedrību "Mājas 17" (turpmāk – atbildētāja) ar trešo personu /pers. D/ par zaudējumu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja ir dzīvokļa īpašuma Nr.14 un 10059/255715 kopīpašuma domājamo daļu no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala, tajā skaitā mājas funkcionāli saistītās būves – pagrabs zem pagalma lit.003 pēc adreses /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, 1/2 domājamās daļas īpašniece.

Prasītāja vienpersoniski lieto dzīvokli un apmaksā apsaimniekošanas pakalpojumus atbildētājam.

2010.gada 4.martā dzīvoklī Nr.14, pēc dzīvokļa eksplikācijas – dzīvoklī Nr.5, caur fasādes sienu virzienā no jumta straumēm sāka ieplūst ūdens, kas strauji virzījās pa reģipša sienu un sākās nepārtraukta ūdens straumes tecēšana.

Prasītāja nekavējoties sazinājās ar atbildētāju, lai tiktu sastādīts akts par notiekošo, taču atbildētāja pārstāve ierādās prasītājas dzīvoklī tikai diennakti pēc notikuma un atteicās sastādīt aktu.

Par minēto ūdens noplūdes faktu zina gan atbildētāja pārstāve, gan to var apliecināt liecinieki apakšējo dzīvokļu kaimiņi.

Ūdens noplūdes nodarītā kaitējuma rezultātā līdz maija beigām prasītāja nevarēja lietot daļu no dzīvokļa (vannas istabu, tualeti, virtuvi), nedarbojās boilers, kas nodrošina dzīvokli ar karsto ūdeni, jo bija noticis elektrības vadu bojājums, kā arī dzīvojamās telpas Nr.5 bojājums.

Ievērojot to, ka atbildētājs ignorēja prasītājas lūgumu veikt bojājumu apsekošanu, prasītāja 2010.gada 11.jūnijā pasūtīja to veikt sertificētam speciālistam.

To, ka par kaitējuma nodarīšanas faktu ir atbildīgs atbildētājs apliecina 2010.gada 14.jūnija Rīgas Tehniskās Universitātes sertificēta speciālista Tehniskās apsekošanas atzinums.

2011.gada 24.-25.decembrī notika atkārtots ūdens noplūdes gadījums.

Atbildētājs nebija veicis nokrišņu atvilkšanas sistēmas uzturēšanu un remontu, kas ir atbildētāja pienākums.

Atbilstoši konstatētajiem bojājumiem tika noteikti nepieciešamie remontdarbi un sastādīta remonta tāme par LVL 1278,99 sākotnējā stāvokļa atjaunošanas izmaksu apmērā.

2010.gada 17.jūnijā prasītāja vērsās ar pretenziju pie atbildētāja par nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu un ar atbildētāja pārstāvi, kurai ir tiesības pārstāvēt biedrību atsevišķi, tika panākta vienošanās, ka prasītāja nodarīto zaudējumu apmērā nemaksās dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumus, veicot remontu dzīvojamās telpas bojājumu novēršanai.

Atbildētājs no šīs vienošanās vienpusēji atkāpies un tiesas ceļā piedzina no prasītājas parādu par apsaimniekošanas izdevumiem no 2010.gada 1.janvāra. Prasītāja visu parāda summu ir samaksājusi, tādējādi prasītājai ir tiesības celt prasību pret atbildētāju par zaudējumu LVL 1278 apmērā piedziņu, par ko 2012.gada 19.septembrī atbildētājam tika iesniegta pretenzija.

Ievērojot to, ka dzīvokļa īpašums Nr.14 ir kopīpašums ar /pers. D/ viņa lietā ir aicināma kā trešā persona prasītāja pusē.

Prasītāja, iesniedzot prasību, apmaksāja valsts nodevu pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu, 15% no LVL 1278,99 = LVL 191,84.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1770., 1772. un 1779.pantu., Civilprocesa likuma 41., 44., 78., 81., 105. un 195.pantu, lūdz pirmās instances tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai zaudējumus LVL 1278,99; noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6 procentus gadā no piedzītās zaudējumu summas; piedzīt tiesāšanās izdevumus; aicināt lietā kā trešo personu /pers. D/.

2014.gada 11.februārī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā atbildētājs iesniedzis pretprasību, kurā norāda, ka biedrība "Mājas 17" dibināta 2009.gada 7.decembrī. Tās dibinātāji ir dzīvojamās mājas Rīgā, Raiņa ielā 17, dzīvokļu un neapdzīvojamo telpu īpašnieki, kuri dibināja šo biedrību ar mērķi – sava īpašuma apsaimniekošana.

Kopš 2010.gada 1.janvāra prasītāja ļaunprātīgi nepilda savus dzīvokļa īpašnieka pienākumus un nemaksā apsaimniekošanas maksu, maksu par komunālajiem pakalpojumiem, kā arī neveic iemaksas renovācijas fondā, lai varētu veikt dzīvojamai mājai nepieciešamos remontdarbus.

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā celtas jau trīs prasības pret prasītāju par apsaimniekošanas maksas un komunālo pakalpojumu maksas piedziņu, no kurām divas ir apmierinātas un nauda piedzīta, trešā vēl skatīšanā, tādējādi gadiem cīnoties un tiesājoties par naudu, kura jāiegulda pašas prasītājas īpašumā.

Uz 2014.gada 1.februāri prasītāja atkal nav samaksājusi komunālos pakalpojumus un viņas parāds ir: komunālie pakalpojumi – EUR 473,60 un iemaksas renovācijas fondā – EUR 467,35.

Tā 2012.gada 2.augustā biedrība noslēdza līgumu par parādu piedziņu ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Inkasso Latvija" saskaņā ar kuru ir pārskaitījusi iepriekš minētajai sabiedrībai par juridiskiem pakalpojumiem, kas kopā sastāda LVL 253,01, jeb EUR 360,00, kas ir biedrības zaudējumi prasītājas dēļ.

Tāpat prasītājas dzīvoklī nav apkures, kā rezultātā kopš 2012.gada ziemas dzīvoklī regulāri aizsalst ūdens, plīst caurules, tādējādi nodarot kaitējumu citiem dzīvokļu īpašniekiem, kā arī visai dzīvojamai mājai kopumā. Dzīvojamā māja Raiņa bulvārī 17, Rīgā, atrodas ļoti sliktā tehniskā stāvoklī, jo dzīvokļi netiek apkurināti.

Prasītāja nepilda likumā noteiktos pienākumus, t.i. neapmaksā rēķinus, neveic iemaksas renovācijas fondā, tādējādi nenodrošinot attiecīgo finansējumu pārvaldnieka pienākumu veikšanai, kā arī pieļauj visas dzīvojamās mājas kvalitātes pasliktināšanos un pakāpenisku bojāeju, kas notiek ar visu kopīpašumu tādēļ, ka prasītāja gadiem neapkurina savu dzīvokli.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 4., 6., 9.pantu, Civillikuma 1770., 1772., 1779., 2310.pantu, Civilprocesa likuma 136.pantu, lūdz pirmās instances tiesu prasītājas prasību pret atbildētāju par zaudējumu LVL 1278,99 piedziņu noraidīt; piedzīt no prasītājas par labu atbildētājam zaudējumus EUR 360,00, ieskaitot tos atbildētāja norēķinu kontā Nr./numurs/ Swedbankā; noteikt atbildētājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos nokavējuma procentus; piedzīt tiesāšanās izdevumus lietā.

Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 13.februāra spriedumu nospriests prasību apmierināt, pretprasību noraidīt; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai zaudējumus EUR 1819,84 (LVL 1278,99) un tiesāšanās izdevumus EUR 500,88 (LVL 352,02); noteikt prasītājai tiesības saņemt no atbildētāja līdz sprieduma izpildei likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet nepiedzītās pamatparāda summas.

Lietā nodibināts, ka prasītāja ir dzīvokļa īpašuma Nr.14 un 10059/255715 kopīpašuma domājamo daļu no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala, tajā skaitā mājas funkcionāli saistītās būves – pagrabs zem pagalma lit.003 pēc adreses /adrese B/, kadastra Nr./numurs B/½ domājamās daļas īpašniece (lietas 14.lapa).

Biedrība "Mājas 17" nodibināta 2009.gada 7.decembrī un veic dzīvojamās mājas Raiņa bulvārī 17, Rīgā apsaimniekošanu – uzturēšanu, tehniskās ekspluatācijas nodrošināšanu, ko apliecina Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra lēmums par biedrību "Mājas 17" (lietas 17.lapa), biedrības statūti (lietas 21.lapa).

Biedrība ir dzīvojamās mājas pārvaldītājs saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumu.

Tiesa norādīja, ka ievērojot Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma normas, dzīvojamās mājas dzīvokļa īpašnieki uzdod pārvaldniekam veikt obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, kā arī pilnvaro pārvaldnieku pieņemt noteiktus lēmumus viņu vietā, slēgt līgumus, tad, pildot attiecīgos pienākumus un veicot pārvaldīšanas uzdevumu, atbildētāja pienākums ir ievērot dzīvojamo māju pārvaldīšanu regulējošo un citu normatīvo aktu prasības (minētā likuma 14.panta pirmā daļa), kā arī 4.pantā noteiktos dzīvojamās mājas pārvaldīšanas principus tostarp nodrošināt dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā.

Tiesa, atsaucoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta pirmo daļu un otro daļu, 16.panta pirmo daļu, norādījusi, ka prasītāja ir apmaksājusi apsaimniekošanas pakalpojumus un to apliecina Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2011.gada 6.decembra spriedums (lietas 36.lapa). Savukārt faktu, ka dzīvoklis Nr.14 ir ilgstoši applūdis apliecina 2010.gada 14.jūnija tehniskās apsekošanas atzinums (lietas 32.lapa).

Tiesa norādīja, ka atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu pretējo.

Atsaucās uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, norādot, ka atbildētājs nenoliedz to, ka prasībā minētais dzīvoklis ir applūdis 2010.gada 4.martā, kad atbildētājs jau bija uzņēmies mājas apsaimniekošanas pienākumu.

Tiesa norādīja, ka atbildētājs, pretēji Civilprocesa likuma 93.panta prasībām, nav sniedzis prasību atspēkojošus pierādījumus un iebildumus, pierādījumus tam, ka prasītājs vainojams 2010.gada 4.martā notikušajā dzīvokļa applūšanā.

Atsaucās uz Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, norādot, ka konkrētajā gadījumā augstāk minētos argumentus atzinis arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departaments 2008.gada 2.aprīļa spriedumā lietā SKC-143, norādot, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību.

Tā kā tiesa uzskatīja, ka prasītāja ir pierādījusi priekšnoteikumus zaudējumu atlīdzībai, tad prasība apmierināma. Zaudējumu apmērs pierādīts ar tāmi, kuras apmēru pretējā puse nav apstrīdējusi, to apšaubīt nav pamata. Atbilstoši Civillikuma 1779.panta jēgai atbildētājam zaudējumi ir jāatlīdzina tādā apjomā, lai tos novērstu. Zaudējumu noteikšanai par pamatu ņemama atbildētāja iesniegtā tāme.

Tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1171. un 1772.pantu, norādījusi, ka privātpersonai ir tiesības prasīt zaudējumu atlīdzību saskaņā ar vispārējo Civillikumā ietverto tiesisko regulējumu.

Tiesa norādīja, ka saskaņā ar 2010.gada 14.jūnija tehniskās apsekošanas atzinumu dzīvoklī iekļuvušā ūdens radītie zaudējumi nav uzskatāmi par nejaušiem zaudējumiem, kas atbilstoši Civillikuma 1774.pantam nebūtu jāatlīdzina.

Atsaucās uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, norādot, ka pretprasībā uzskaitītie zaudējumi nav attiecināmi uz izskatāmo civillietu, tādējādi pretprasība kā nepamatota noraidāma. Līdz ar to, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami prasītājas samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Tāpat atsaucās uz Civilprocesa likuma 195.pantu, norādot, ka tiesa nosaka prasītājai tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos procentus – 6 % gadā no piedzītās pamatparāda summas, kuru apmēru (procentu) tiesa noteica, ievērojot Civillikuma 1765.panta noteikumus.

Par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 13.februāra spriedumu apelācijas sūdzību 2014.gada 18.martā iesniedzis atbildētājs, pārsūdzot spriedumu pilnā apmērā un norādot, ka starp pusēm nav savstarpēji noslēgta līguma, saskaņā ar kuru būtu atrunāta atbildētāja atbildība. Prasītāja ilgstoši neapmaksā apsaimniekošanas izdevumus, fakts, ka tie ir piespriesti par labu atbildētājam vēl nenozīmē, ka atbildētāja būtu spriedumu izpildījusi un naudu samaksājusi. Tāpat norāda, ka tiesa nav vērtējusi lietā iesniegto pretprasību un tajā esošos pierādījumus tam, ka prasītāja kopš 2010.gada 1.janvāra nav apmaksājusi nevienu rēķinu, tādējādi nodarot zaudējumus visiem kopīpašniekiem.

Uzskata, ka lietā nav pierādījumu tam, ka applūšana notikusi tieši 2010.gada 4.martā. Saskaņā ar atzinumu dzīvoklis ilgstoši applūdis un tādēļ nevar runāt par kaut kādu konkrētu datumu.

Norāda, ka likums zaudējumu atlīdzības pienākumu neuzliet vienīgi no šī zaudējuma fakta, bet gan paredz zaudējuma nodarītāja vainu kā obligātu priekšnosacījumu zaudējumu piedziņai.

Tāpat norāda, ka Tehniskās apsekošanas atzinumā secināts, ka ūdens ieplūdis prasītājas dzīvoklī tādēļ, ka loga ietvara vērtnes nepilda savu aizsargfunkciju un laiž cauri ūdeni. Tāpat iepriekš minētajā atzinumā norādīts uz ilglaicīgu mitruma iedarbību. Tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka atbildētājs pārņēmis dzīvojamo māju savā apsaimniekošanā tikai ar 2010.gada 1.janvāri, tādēļ laika posmu līdz 2010.gada martam, kad it kā notika prasītājas dzīvokļa noplūde, kas ir tikai 2 mēneši, diez vai var saukt par ilglaicīgu.

Uzskata, ka saskaņā ar Civillikuma 1776.pantu, prasītāja nevar prasīt zaudējumu atlīdzību, jo pati varēja zaudējumus novērst, ievērojot pienācīgu rūpību.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 4., 6., 9.pantu, Civillikuma 1770., 1772., 1779., 2310.pantu, Civilprocesa likuma 136., 413.-417.pantu, lūdz apelācijas instances tiesu prasītājas prasību pret atbildētāju par zaudējumu LVL 1278,99 piedziņu noraidīt; piedzīt no prasītājas par labu atbildētājam zaudējumus EUR 360,00, ieskaitot tos atbildētāja norēķinu kontā Nr./numurs/ Swedbankā; noteikt atbildētājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos nokavējuma procentus; piedzīt tiesāšanās izdevumus lietā.

Par minēto apelācijas sūdzību 2014.gada 12.jūnijā savus paskaidrojumus iesniegusi prasītājas pārstāve, norādot, ka pat, ja starp pusēm nav noslēgts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums, dzīvojamās mājas pārvaldnieka pienākums izriet no likuma.

Atbilstoši lietā iesniegtajām rakstveida pierādījumam – atzinumam, dzīvokļa īpašums tika bojāts sakarā ar bojājumiem nokrišņu atvilkšanas sistēmā no jumta. Tika bojāti logi, durvis, sienas, griesti, jo pārvaldnieks nebija apsekojis un remontējis nokrišņu atvilkšanas sistēmas no jumta, kas ir, atbildētāja pienākums saskaņā ar likumu.

Atbildētāja ieskatā tehniskās apsekošanas atzinums apliecina, ka ūdens ieplūdis prasītājas dzīvoklī tādēļ, ka loga vērtnes nepilda savu aizsargfunkciju un laiž cauri ūdeni. Minētais arguments ir aplams, jo atzinuma 4.3.punkts ir izrauts no tehniskā atzinuma konteksta, pievienojot atbildētāja paša vērtējumu par bojājumu cēloni. Tehniskā atzinuma 4.3.punktā ir secinājumi un ieteikumi, proti, kas ir bojāts un kā jāremontē, nevis bojājumu cēloņi, kas noteikti atzinuma 3.punktā.

Nav pamata apmierināt atbildētāja pretprasību, jo atbildētājs lūdz piedzīt no prasītajās EUR 360,00 ka zaudējumus – summu, kuru atbildētājs ir samaksājis SIA "Inkasso Latvija" par juridiskajiem pakalpojumiem kaut kādās citās tiesvedībās, un šie ar tiesāšanos saistītie izdevumi citā lietā nav attiecināmi uz šīs prasības izskatīšanu.

Tiesas sēdē trešā persona /pers. D/ nav ieradusies.

Civillietu tiesu kolēģija, ņemot vērā to, ka par tiesas sēdes vietu un laiku trešai personai paziņots likumā noteiktā kārtībā, atzina trešās personas neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnojošu un, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmajā daļā noteikto, nolēma uzsākt lietas izskatīšanu bez trešās personas klātbūtnes.

Tiesas sēdē prasītājas /pers. C/ pārstāve zvērināta advokāte Agrita Bule prasību uzturēja saskaņā ar prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamatojumu, bet atbildētāja apelācijas sūdzību un pretprasību neatzina.

Tiesas sēdē atbildētāja biedrības "Mājas 17" pārstāve zvērināta advokāte Rūta Randare pretprasību un apelācijas sūdzību uzturēja saskaņā ar pretprasībā un apelācijas sūdzībā norādītajiem apstākļiem un pamatojumu, bet prasītājas prasību neatzina.

Motīvu daļa

Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudot un novērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasība un pretprasība ir noraidāmas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā noteikto apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešās daļas noteikumiem, fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst par nepamatotu prasību, kurā tiek lūgts atlīdzināt zaudējumus, kas radušies atbildētāja bezdarbības dēļ, nepienācīgi uzturot un remontējot nokrišņu atvilkšanas sistēmu dzīvojamajā mājā Raiņa bulvārī 17, Rīgā.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 104.panta pirmajā daļā noteikto, pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Civillikuma 1771.pants nosaka, ka zaudējums var būt vai nu tāds, kas jau cēlies, vai tāds, kas vēl stāv priekšā; pirmajā gadījumā tas dod tiesību uz atlīdzību, bet otrajā uz nodrošinājumu. Civillikuma 1772.pantā paredzēts, ka jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums. Civillikuma 1779.pants nosaka, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis, savukārt Civillikuma 1775.pants paredz, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs ir jāatlīdzina. Tātad, lai izšķirtu strīdu, pārbaudāms vai pastāv zaudējumu atlīdzības pamati, tas ir zaudējumu esamības fakts, zaudējumu apmērs, zaudējumu nodarīšanā vainojamās personas prettiesiska rīcība un šīs rīcības cēloniskā sakarība ar nodarītajiem zaudējumiem *(Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.). Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniska redakcijā. Otrais izdevums. Mans īpašums, Rīga, 2000. Komentārs 1775.pantam, 270.lpp)*.

No minētā secināms, ka gadījumā, ja iztrūkst kaut viens no šiem priekšnoteikumiem, nav tiesiska pamata prasīt zaudējumu atlīdzību.

Saskaņā ar prasības pieteikumā norādīto 2010.gada 4.martā dzīvokļa īpašums Nr./adrese/ (turpmāk – dzīvoklis) dzīvojamā telpā Nr.5 caur fasādes sienu virzienā no jumta straumēm sāka ieplūst ūdens, kas strauji virzījās pa reģipša sienu un sākās nepārtraukta ūdens straumes tecēšana, kas turpinājās gan dienu, gan nakti; ūdens noplūdes nodarītā kaitējuma rezultātā līdz pat maija beigām prasītāja nevarēja lietot daļu no dzīvokļa.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka konkrētajā gadījumā prasītāja nav pierādījusi ūdens noplūdes 2010.gada 4.martā faktu un to, ka šī kaitējuma rezultātā līdz 2010.gada maija beigām prasītāja nevarēja lietot daļu no dzīvokļa. 2010.gada 4.martā nav sastādīts apsekošanas akts. Lai gan prasības pieteikumā norādīts, ka ūdens noplūdes faktu var apliecināt apakšējo dzīvokļu kaimiņi, nav pieteikts lūgums par liecinieku nopratināšanu. Nav pierādījumu arī par prasītājas panākto vienošanos ar atbildētāju, ka prasītāja zaudējumu apmērā nemaksās apsaimniekošanas izdevumus.

Lai gan prasītāja norāda, ka ūdens noplūde dzīvoklī notikusi 2010.gada 4.martā, tehniskās apsekošanas uzdevums sertificētam speciālistam izsniegts tikai 2010.gada 11.jūnijā (vairāk kā trīs mēnešus vēlāk) un apsekošana veikta 2010.gada 14.jūnijā. Atbilstošs prasītājas iesniegums atbildētājam nosūtīts 2010.gada 17.jūnijā. Tādējādi no lietā esošiem pierādījumiem nav iespējams gūt priekšstatu par dzīvokļa vizuālo un tehnisko stāvokli laika posmā līdz 2010.gada 14.jūnijam. Saskaņā ar atbildētāja pretprasībā un tiesas sēdē sniegtajos paskaidrojumos norādīto, ko prasītāja nav apstrīdējusi, dzīvoklis ilgstoši (gadiem ilgi) netiek kurināts.

Ņemot vērā minēto, 2010.gada 14.jūnija tehniskās apsekošanas atzinumā norādītais, ka sakarā ar bojājumiem nokrišņu atvilkšanas sistēmā no jumta radusies ilglaicīga mitruma iedarbība uz ārējo sienu, kā arī minēto bojājumu dēļ

nokrišņiem nogāžoties logu ailē, izjaukta logu ietvara bloka ģeometrija, Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā, liecina par dzīvokļa konstrukciju un elementu bojājumiem ilgstošas mitruma iedarbības rezultātā, kas nav tieši saistāms ar prasības pieteikumā norādīto ūdens noplūdes datumu 2010.gada 4.martā. Atzinumā minētais arī neliecina par veicamo remontdarbu īpašu steidzamību, jo tā 4.1.punktā norādīts, ka nokrišņu atvilkšanas sistēmas remontu no jumta ir nepieciešams veikt līdz 2010.gada rudenim. Turklāt ir pamats uzskatīt, ka ilgstošas mitruma iedarbības dzīvoklī cēlonis nav tikai nokrišņu iedarbība uz logu aili, bet arī mikroklimats dzīvokļa iekštelpās, kuru neapšaubāmi negatīvi ietekmē apstāklis, ka dzīvoklis ilgstoši netiek apkurināts.

Civillietu tiesu kolēģija kritiski vērtē 2010.gada 16.jūnija dzīvokļa būvdarbu tāmes kā pierādījuma ticamību un nozīmi, jo 2010.gada 4.martā nav ticis fiksēts nedz ūdens noplūdes fakts, nedz tā nodarītais bojājumu apjoms, kā arī lietā nav ziņu par dzīvokļa tehnisko stāvokli līdz 2010.gada 14.jūnijam.

Kā izriet no lietas materiāliem un noskaidrots tiesas sēdē, atbildētājs ierakstīts Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra biedrību un nodibinājumu reģistrā, pamatojoties uz Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2009.gada 7.decembra lēmumu, bet dzīvojamo māju Raiņa bulvārī 17, Rīgā pārņēma un apsaimniekoja tikai no 2010.gada 1.janvāra saskaņā ar Likumu par dzīvokļa īpašumu.

Ņemot vērā tehniskās apsekošanas atzinumā minēto, ka mitruma iedarbība uz dzīvokļa ārsienām ir bijusi ilgstoša, secināms, ka tehniskā problēma, nokrišņiem iedarbojoties uz dzīvokļa ārsienām, bija radusies jau tad, kad māju apsaimniekoja iepriekšējais apsaimniekotājs, un nav tikusi novērsta.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" $27.^1$ panta pirmo daļu par daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu lemj tikai daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulce (turpmāk — dzīvokļu īpašnieku kopsapulce). Bet atbilstoši minētā likuma $27.^2$ panta otrajai daļai dzīvokļu īpašnieku kopsapulce var: 1) noteikt maksu par kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu; 2) apstiprināt dzīvokļu īpašnieku un apsaimniekošanas uzņēmējsabiedrības līgumu; 3) lemt par apkures sezonas uzsākšanu un beigšanu; 4) lemt par līdzekļu uzkrāšanu un izlietošanu kapitālajam remontam; 5) izlemt citus jautājumus, kas saistīti ar kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu.

Lietā nav pierādījumu tam, ka mājas dzīvokļu īpašnieki līdz 2010.gada 4.martam būtu dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē pieņēmuši jebkādus lēmumus sakarā ar mājas tehniskā stāvokļa problēmām, konstatējuši veicamo darbu apjomu, apstiprinājuši remontdarbu tāmes un attiecīgi pilnvarojuši apsaimniekotāju veikt nepieciešamās darbības problēmu novēršanai. Tāpat lietā nav pierādījumu tam, ka prasītāja līdz 2010.gada 4.martam būtu informējusi apsaimniekotāju par tehniska rakstura problēmām dzīvoklī. Vienlaikus no lietas materiāliem redzams, ka 2010.gada rudenī atbildētājs ir uzsācis jumta lokālos remontdarbus šuvju hidroizolācijai.

Civillietu tiesu kolēģijai, novērtējot lietā esošos pierādījumus savstarpējā kopsakarā ar prasības pieteikumā norādīto un lietas dalībnieku paskaidrojumiem, nav pamata uzskatīt, ka bojājumi dzīvoklim būtu radušies tieši 2010.gada 4.martā, ka tie nodarīti tieši atbildētāja prettiesiskas rīcības (darbības/bezdarbības) rezultātā un ka pastāvētu cēloniskā sakarība starp atbildētāja rīcību un prasītājai nodarītiem zaudējumiem.

Līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija secina, ka prasības apmierināšanai nav konstatējami visi nepieciešamie zaudējumu atlīdzības priekšnoteikumi, proti, nav pierādīts zaudējumu apmērs, nav konstatējama atbildētāja prettiesiska rīcība un cēloniskais sakars starp atbildētāja vainojamu darbību (bezdarbību) un prasītājai nodarītiem zaudējumiem.

Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka atbildētāja celtā pretprasība ir par zaudējumu EUR 360,00 piedziņu, kur atbildētājs kā zaudējumus ir norādījis atbildētāja izdevumus par juridiskajiem pakalpojumiem dažādu citu civillietu ietvaros, kurās kā viens no lietas dalībniekiem bijusi prasītāja.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.panta pirmajā daļā noteikto, katrai fiziskajai un juridiskajai personai ir tiesības uz savu aizskarto vai apstrīdēto civilo tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzību tiesā. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 82.panta otrajā daļā noteikto, juridisko personu lietas tiesā ved to amatpersonas, kas darbojas likumā, statūtos vai nolikumā piešķirto pilnvaru ietvaros, vai arī citi juridisko personu pilnvaroti pārstāvji.

Izdevumi par juridisko pakalpojumu sniegšanu, atbildētājam citās tiesvedībās ar prasītāju savu interešu pārstāvībai izvēloties citas juridiskas personas, konkrēti, sabiedrības ar ierobežotu atbildību "INKASSO LATVIA" piedāvātos juridiskos pakalpojumus un attiecīgi veicot par tiem samaksu, nevar tikt vērtēti kā zaudējumi, kuriem ir cēlonisks sakars ar prasītājas rīcību. Šādi izdevumi atbildētājam radušies pēc brīvas gribas nodibinātu divpusēju saistību rezultātā, ko apstiprina lietas materiālos esošais 2012.gada 2.augusta Līgums par parādu piedziņu Nr.2012/428, kas noslēgts starp atbildētāju un sabiedrību ar ierobežotu atbildību "INKASSO LATVIA".

Minētie izdevumi atbildētājam dotās civillietas ietvaros nevar tikt atlīdzināti arī Civilprocesa likuma 44.panta kārtībā, jo, pirmkārt, nav attiecināmi uz šo civillietu, otrkārt, Civilprocesa likuma 44.pants paredz ar lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdzināšanu advokāta palīdzības samaksai, bet minētajā procesuālajā normā ietvertais jēdziens "advokāts" nav tulkojams paplašināti, attiecinot to uz citu juridisku personu par samaksu sniegtiem juridiskiem pakalpojumiem.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa devusi nepareizu novērtējumu lietas faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem, līdz ar ko nepamatoti apmierinājusi prasību par zaudējumu EUR 1819,84 un attiecīgi tiesāšanās izdevumu EUR 500,88 piedziņu, savukārt atbildētāja apelācijas

sūdzībā norādītie argumenti guvuši apstiprinājumu apelācijas instances tiesā. Pirmās instances tiesas vērtējums lietas faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem attiecībā uz atbildētāja pretprasību, atzīstams par nepietiekamu, jo tiesas attieksme izteikta vienā teikumā, kas Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā, neatbilst Civilprocesa likuma 193.panta piektās daļas prasībām.

Pie šādiem apstākļiem Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un apmierināma, prasība par zaudējumu piedziņu – noraidāma, arī pretprasība par zaudējumu piedziņu noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 10.punkts nosaka, ka prasības summa prasībās, kas sastāv no vairākiem patstāvīgiem mantiskiem prasījumiem ir visu prasījumu kopsumma.

Ņemot vērā minēto, atbildētāja apelācijas sūdzībā norādīta prasījumu kopsumma, kurā tiek pārsūdzēts pirmās instances tiesas spriedums, ir EUR 2179,84 (EUR 1819,84 (LVL 1278,99) + EUR 360,00). No minētās summas aprēķināma valsts nodeva par apelācijas sūdzības iesniegšanu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas "b" apakšpunktam par apelācijas sūdzības iesniegšanu lietā maksājama valsts nodeva EUR 321,93 (EUR 2179,84 – 2134 = 45,84 (4%) = 1,83; 320,10 + 1,83) apmērā. Ņemot vērā to, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta ceturto daļu, atbildētājs par apelācijas sūdzības iesniegšanu samaksājis valsts nodevu EUR 272,97 (lietas 137.lapa), saskaņā ar 42.panta otro daļu no atbildētāja valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva EUR 48,96 apmērā (EUR 321,93 – EUR 272,97).

Kā redzams no lietas materiāliem, saistībā ar lietas izskatīšanu ir radušies sekojoši izdevumi (par sešu tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu pirmās instances tiesā – EUR 20,22 un četru tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu apelācijas instances tiesā – EUR 6,20), kopā EUR 26,42. Ņemot vērā to, ka prasītāja atbilstoši Civilprocesa likuma 40.panta pirmajai daļai līdz lietas izskatīšanai pirmās instances tiesā ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 7,83 (LVL 5,50) apmērā (lietas 12.lapa), bet atbildētājs līdz lietas izskatīšanai apelācijas instances tiesā ir samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (lietas 81.lapa), saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 42.panta pirmo un otro daļu no prasītājas un no atbildētāja valsts ienākumos piedzenama ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu nesamaksātā daļa EUR 6,95 apmērā (EUR 26,42 – EUR 7,83 – EUR 4,70 = EUR 13,89 : 2).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam attiecībā uz valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu prasītājai un atbildētājam nosakāms 10 (desmit) dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Civilprocesa likuma 430., 432.-434.panta, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda:

/pers. C/ prasību pret biedrību "Mājas 17" par zaudējumu piedziņu – noraidīt.

Biedrības "Mājas 17" pretprasību pret /pers. C/ par zaudējumu piedziņu – noraidīt.

Piedzīt no biedrības "Mājas 17", reģistrācijas numurs 40008150617, valsts ienākumos valsts nodevu 299,76 EUR (divi simti deviņdesmit deviņi *euro* un 76 centi).

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,95 EUR (seši *euro* un 95 centi).

Piedzīt no biedrības "Mājas 17", reģistrācijas numurs 40008150617, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,95 EUR (seši *euro* un 95 centi).

Noteikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, un biedrībai "Mājas 17", reģistrācijas numurs 40008150617, 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei. Šajā termiņā valsts ienākumos piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts – 2015.gada 2.martā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja /paraksts/ I.Stuberovska
Tiesneses /paraksts/ I.Jēkabsone
/paraksts/ A.Mihailova